

Galamb és Kisállat

2023. január

Magazin

A magyar galamb- és kisállattenyésztők lapja

AZ MGKSZ JELÖLŐ BIZOTTSÁG ÁLTAL VÉGLEGESÍTETT JELÖTLISTA

MGKSZ elnök	Berente József Heincz László Kanalas János
MGKSZ alelnök	Polgár Béla <i>Tímár Pál visszalépett</i>
Díszbaromfi és Víziszárnyas Szakosztály elnök	Japport Zoltán Vígh Attila
Díszgalamb Szakosztály elnök	Gaál Zoltán Virág Gábor
Díszmadár Szakosztály elnök	Heincz László Srebro M. Silver
Nagytestű Alakgalamb Szakosztály elnök	Deák Sándor Szabó Zsolt <i>Szarvasi István visszalépett</i>
Nyúl és Prémésállat Szakosztály elnök	Bede Sándor
Röpgalamb Szakosztály elnök	Vémi Lajos <i>Heincz László visszalépett</i>
Budapest és környéke területi elnökségi tag	Pákozdi László
Dunántúl déli része területi elnökségi tag	Futó Gábor
Dunántúl északi része területi elnökségi tag	Bárány István Németh Bence
Duna-Tisza köze déli része területi elnökségi tag	Berente József Zsadányi Róbert
Duna-Tisza köze északi része területi elnökségi tag	Gulyás Alajos Polgár Béla
Tiszántúl déli része területi elnökségi tag	Tímár Pál
Tiszántúl északi része területi elnökségi tag	Juráskó István
Felügyelő Bizottság elnök	Knapcsek Lajos Kiss János
Felügyelő Bizottság tag	Knapcsek Lajos Kubinyi Tamás
Etikai Bizottság elnök	Facsar Imre Kricskovics Ferenc
Etikai Bizottság tag	Fritz Sándor Karácsony Attila Mojzes Ferenc

Budapest, 2023. március 8.

Rohringer István
Jelölő Bizottság elnök

Borítón:*Palóc tyúk**Tenyésztő: Földi Gyula**Fénykép: ©Petrók György***GALAMB ÉS KISÁLLAT
MAGAZIN**

A Magyar Galamb- és
Kisállattenyésztők
Országos Szövetsége
LXVI. évfolyam 1. szám

Szerkesztőség:

1076 Budapest, Verseny u.

10. fsz. 12/A

Telefon: +36 1 342 5538

mgksz.info@gmail.com

Felelős kiadó:

dr. Pintér József Zsolt

Szerkesztő Bizottság:

Dankovics Róbert

dr. Bagi Zoltán

Cséplő Árpád

dr. Posta János

Technikai szerkesztő:

Kiss Tamás

Megjelenik havonta.

Egyéni előfizetés

a szerkesztőség címén.

HU ISSN 1587-0677

Tartalom

A palóc tyúk	2.
Az év magyar galambfajtája a szolnoki bagdetta - Dudoros galamb Szolnokról	5.
Magyar Óriás Galamb Fajtaklub Kiállítás beszámoló	8.
A tenyésztés mélységei – Molekuláris genetikai gyorstalpaló VII. - Terítés	10.
Arcélek - Sisityán János	12.
A Siroki Zoltán Díj 2022. évi kitüntetettje: Dr. Vörös Zéta András	14.
Galamb-és kisállat kiállítás Csabrendeken	16.
Az MGKSZ Nemzeti és Nemzeti Fiatal Galamb, Baromfi, Nyúl és Díszmadár kiállítás - Díjazottak névsora	18.
Eseménynaptár	25.
Hirdetés	25.
Gyász - Elhunyt Szakálos Miklós	25.

A PALÓC TYÚK

„Erős és tisztességes kívánás nem marad kielégítetlen”

Fekete István

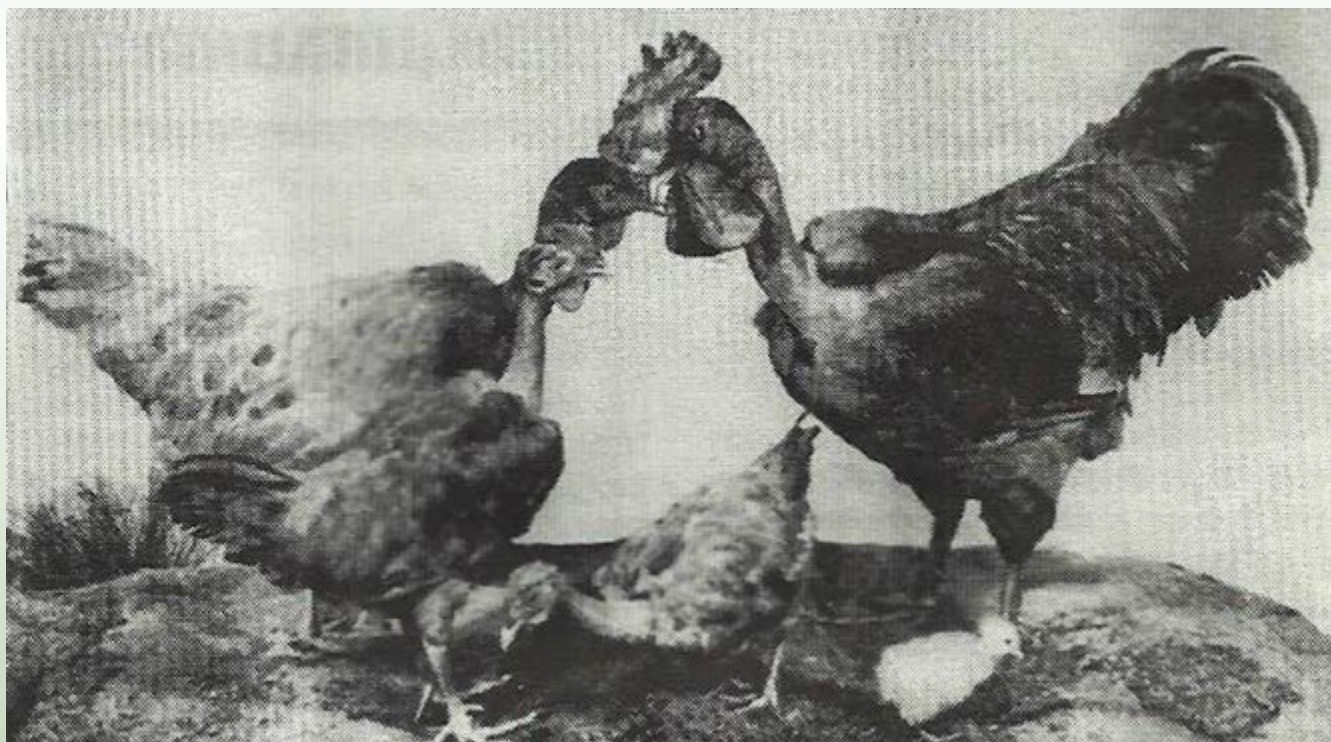
Amikor egy új állatfajta, vagy akár egy új változat megjelenik az élővilág színes palettáján, rögtön felmerül a kérdés, hogy mi lehetett a kiváltó ok, ami létrehozására sarkallhatta tenyésztőjét. Ezzel együtt elindulnak a találgatások is, vajon miből, hogyan csinálta? A nyughatatlan emberi elme az élet új jelenségeire azonnal magyarázatot keres. A palóc tyúk esetében - annak ellenére, hogy többek között a pandémia miatt, csak most fejeződött be a fajtaelismertetési eljárás, - már több alkalommal jelentek meg írások, hangzottak el vele kapcsolatosan ismertetések különböző média csatornákon.

Az alábbiakban személyes történeteimből, az életem során ért érzelmi hatások sorozatából állítottam össze egy válogatást, hogy láthatóvá váljék, mennyi minden kell ahhoz, hogy valaki úgy döntsön, belevág egy régi fajta újratenyésztésébe.

Juhászdynasztiában születtem, így talán joggal okolhatom felmenőimet, hogy az állatvilág iránti érdeklődésem, már egészen zsenge koromban kifejezésre jutott. A tyúkfélék és

egyéb apró jószágokkal való foglalatосkodás, már az óvodai foglalkozásoknál is jobban érdekelt. Talán nyolc, vagy kilenc éves lehettem, amikor először láttam élőben „kopasznyakú tyúkot” (ahogy ezt a magyar köznyelv nevezi).

A településünkhöz tartozó Szorosláp-pusztán, egy tradicionális juhász családban volt menyecske az az asszony, aki megözvegyülvén az utcánkba költözött új férjéhez, magával hozva jussát, köztük a tyúkokat is. A világos zsemleszínű - ma már tudom, hogy ez a búzaszín - a csupasz vörös nyakuk látványa, addig teljesen ismeretlen mivoltuk azonnal magával ragadott: „Ezekből nekem kell!” Mivel nyáridőn jártunk, a beszerzett tojásokból nem sikerült szaporulathoz jutni, megjegyzem az illető nem is nagyon lelkesedett a tenyésztőtársi ambícióimért. Csalódásomra egy őszi lakodalom híre jelentett gyógyírt, tudniillik a keresztfia nőssült, amiért is, a helyi szokások szerint, mint „közvetlennek”, legalább három vágóvaló tyúkot kellett hoznia a lagziba. A nagynénem segítségével - aki a gazdasszonyi (szakácsnő) posztot volt

Búzaszínű tyúk, növendék kakas, jérce, napos csirke és felnőtt kakas.

A Kistermelők lapja 1996/3-os számában
Dunka Béla által közölt fénykép

hivatott betölteni - sikerült, mint már jó hírű „tyúkvágó és kopasztó gyerek” bejutnom az előkészületekre, a csütörtöki „vágónapra”. A számításunk bejött: három kopasznyakú tyúkjá várta ott a szebb jövőt, a többi levesnek valóval együtt. Mire a munkához fogtunk én már megegyeztem az aszszonyokkal, hogy a „szoroslápai Giza” tyúkjai helyett adok másik hármat az anyémekből. Könnyen ráálltak az alkura, hiszen Giza tyúkjai, a lábukról ítélve is kb. velem egyidősek lehettek. De ez engem cseppet sem zavart. „Megvannak és már az anyémek!” Aztán, talán megfelelő kakas híján, vagy a szép koruk miatt „kivesztem belőlük”.

Második alkalommal 1974-ben a *Baromfitenyésztés* című szaklap hasábjain találkoztam a fajtával. Dunka Béla (kedves juhos tenyésztő társam, egyik példaképem egyben mentorom, a hajdani Hortobágyi ÁG nyugalmazott igazgató helyettese, aki 2022 novemberében 89 éves korában hunyt el) írásából kiderült, hogy 1973-ban fél Hajdú megyét bejárta, hogy összegyűjthessen egy induló állományra valót a „magyar kopasznyakúból”. 12 db többé-kevésbé megfelelő egyeddel kezdte meg a tenyésztésüket, mivel az idő tájt az ilyen típusú fajtával senki nem foglalkozott. Az illusztrációként közölt fotókat az újságból gondosan kivágtam és éveikig a szobám falát díszítették.

A következő évben harmadéves gazdasztanoncként, baromfitenyésztésből a gazdasági tyúk és egyéb baromfi fajtákat is tanultuk. Keresztapám, aki egyben galambász is volt, tanulmányútra vitt magával a Lipcsei Nemzetközi Baromfi Kiállításra. Az ott látottak nagy hatással voltak rám, ámulatba ejtett a rengeteg gyönyörű madár, elképzelhetetlen mennyiségben, minőségben, fajta- és színválasztékban. Legnagyobb meglepetésemre a kedvenceim is ott pompáztak hosszú sorokban, hét színváltozatban, egyszerűen csak „Nackthalshuhn”-nak nevezve. Hogy van ez? Mi azt tanuljuk, hogy ez jellegzetes magyar fajta. Nálunk azt írja Dunka, hogy senki sem foglalkozik a tenyésztésével, itt pedig csak kiállítva van ennyi. Igaz nekem az eddig látottakhoz képest apróbb termetűk, vékonyabb testalkatuk, de főleg „halott” láb- és bőrszínük végett nem igazán tetszetek. De akkor is!

A következő nyáron, Tökön a Vadaskerti ménésnél dolgoztam pár hetet az akkor már jelentős jószágállományom abraktakarmány szükségletének biztosítása érdekében, ahol rábukkantam, mint később kiderült, a Dunka-féle nagyobb testű és sárga lábú kendermagosokra, ezekből vásároltam öt csirkét. Az ősz folyamán, amíg én a kollégiumban „raboskodtam” a róka elhordta őket mind egy lábbig. Tanulság: a rókának is van ízlése. Tehát megint semmi eredmény.

Jó tíz év elteltével a Gödöllői Állattenyésztő Vállalatnál dolgoztam, mint körzeti állattenyésztő, a vidéket járva sikerült vásárolnom keltező tojást a korábbi KÁTKI törzsállománytól. Az idő tájt a gödöllői telepen nem folyt

tenyésztés, csak később 1991-ben kerültek oda újból állatok. A tojásokból kikelő és felcseperedő csirkék zömében fekete színűek voltak. Bánatomra ezek a madarak szinte semmiben nem különböztek a Lipcseben látottaktól, illetve annyiban, hogy nem voltak olyan egyöntetűek, se szépek és nyolchónapos korukban még fél kilóval elmaradtak a standard testtömeg alsó határától. Mindezt szabadtartás, jó takarmányozás, gondoskodás mellett. Egyetlen előnyüket nagybátyám fogalmazta meg: „Ha a varjú, csirkelopási szándékkal elrepülne felettük, lenéz és csalódottan látja, hogy itt már megelőzte valami másik varjúféle”. Nem telettem át őket, túladtam rajtuk.

Az 1996-ban újraindított *Állattenyésztők* lapja 1997/8. száma közölt egy szakcikket a génmegőrzés rovatban „A magyar és az erdélyi tyúk” címmel. A szerzők leírják többek között, hogy „az erdélyi kopasznyakú tyúkfajtákat a század első felében még elsőrendű gazdasági tyúkként tartották nyilván”. Az írás végén közlik a jelenleg is elfogadott „fajtaváltozatokat” is: fekete, fehér, kendermagos. Illusztrációként az itt is közölt kép látható (1. ábra). A színek a jegyek alapján a fekete-fehér fotó ellenére is jól felismerhetőek. Megkérdeztem a szerzőpáros egyik tagját, hogy az illusztráció miért nem vág össze a leírt szöveggel. Mint kiderült a képet – ami feltehetően az 1896-béli ezredéves kiállításra elkészített preparátum együtteséről, azaz diorámáról készült – a szerkesztő csatolta. Vonjuk le a következtetést: tehát ez nem egy ideálrajz, mint amit ma is szelvében – hosszában publikálunk az „*Unser Hausgeflügel*” című könyv nyomán, hanem preparált állatok csoportja, azonos

színváltozatból. (Miért nem feketék?) Tehát élt és létezett, búzaszínű hús-vér állatok voltak a XIX. század végén, Magyarországon. Az is megfigyelhető, hogy a láb és csőrszín sárga, mint ahogy ezt Dunka Béla írásában, a *Kistermelők lapja* 1996/3-os számában leszögezi és mellé az itt közölt fotót csatolja (2. ábra).

„Ezzel az írással szeretném eloszlatni azokat a téves nézeteket, amelyek a két fajtát egységesen erdélyi kopasznyakú tyúk néven tárgyalják. Sajnos a Kárpát-medencében folyt tenyésztésről igen kevés irodalmi adat áll rendelkezésre és az is igen szűkszavú. Azonban ez is elég ahhoz, hogy a két fajta különállóságát igazolja. E korábbi közlemények egységesen magyar kopasznyakú tyúkról beszélnek, nem használják sem az erdélyi kopasznyakú, sem a csórényakú elnevezést.” „Érdemes lenne azonban a két fajtát egymás mellett tenyésztetni.”

Még egy dologra voltam kíváncsi: Ha ezek az állatok igazoltan léteztek, mint ahogy azt a mellékelt ábra mutatja, miért nem próbáljuk meg őket újratenyésztetni? Az általános nézet az volt, hogy szinte biztos, hogy kipusztultak, így visszatenyésztetni már úgy sem lehetséges. Ezért is hajtott a bizonyítási vágy: Dehogyan nem!

Ezek után, arra kértem a Jóistent, hogy segítsen azon az utamon, hogy a már más állatfajták tenyésztésében szerzett több éves tapasztalataimat, ismereteimet felhasználva sikerüljön életre kelteni ezt a régi „elsőrendű gazdasági tyúkot”.

Földi Gyula

AZ ÉV MAGYAR GALAMBFAJTÁJA A SZOLNOKI BAGDETTA

DUDOROS GALAMB SZOLNOKRÓL

„Értesítjük valamennyi sporttársunkat, hogy a folyó év május 30-án, Szolnokon megtartott értekezlet, illetve a július 18-ai szövetségi tanácsülés elfogadta és jóváhagyta a „Szolnoki keringő” és a „Szolnoki bagdetta” galambok fajta jellegének leírását. A két új galamb fajtajelleg leírását az alábbiakban ismertetjük” – imígyen szólt a Magyar Galambsport Szövetség 1954. augusztus 11-én kelt 21. körlevele S. Kovács József országos röpszakosztály elnök, Horváth Jenő szövetségi főtitkár és Bíró József, a szövetsége elnökének aláírásával.

Ahogy megannyi magyar galambfajta esetében, úgy a fajtaleírását megelőző időszakban csak „szidónak” nevezett szolnoki bagdetta történetének kezdetéről sem tudunk egykorú írások, rajzos, vagy fényképes dokumentumok hiányában kézzel fogható felmutatni. Maradnak hát a szájhagyomány útján szárnyra kelt anekdoták és a későbbi korokban lejegyzett szemtanúi emlékezések.

Fajtatörténeti kutatásunk során támaszkodjunk az írásos emlékekre, melyek közül az 1954-es fajtaleírást követően az első Teremi Gábor 1956-ban megjelent *A galamb* című könyve, amelyben a fajta leírását közzétéve, a nagyközönség számára is hozzáférhetően ismerteti a szolnoki bagdettát. A fajta előzményeiről szólva a fajtaleírásokban megszokott szűkszavú származási leírást olvashatjuk: „Főleg Szolnokon és az Alföld nagyobb városaiban tenyésztik már néhány évtized óta.”

A következő évben a szolnoki R1 egyesület nevében Sándor László felkérte dr. Szűcs Lajost az 1957. július 20-án megrendezendő fiatal galamb bemutatójuk dísz- és haszongalambjainak bírálatára. A rendezvényről 1957 szeptemberében, a *Galambsport* újságban megjelent írásában Szűcs Lajos érdekes adalékokkal szolgál a szolnoki bagdetta eredetéről: „Ez a fajta az utolsó 25 évben alakult ki, s csak néhány éve rögzítették standardját, a szövetség által kiküldött bizottság és a tenyésztők legjobbjai. Kinyomozhatólag az 1920-as évek végén Szolnokra került egyszínű díszpostagalambok tekinthetők a szolnoki bagdetta kiindító őseiül, de kétség kívül más fajták cseppvér keresztezésére is sor került.”

Az egyszínű postagalambokhoz cseppvér keresztezett fajtákról Szűcs Lajos és Szécsényi István 1965-ben

Fénylő fekete színű karrier
illusztráció Gustav Prütz-Stettin könyvéből (1886)

megjelent *Galambtenyésztés* könyvében olvashatjuk először: „Dragon, Karrier és Postagalamb keresztezéséből kiindulva többszöri visszakeresztezéssel tenyésztették ki...”. Hajlamosak vagyunk a szolnoki bagdetta kialakításához bekeresztezett fajtákat mai alakjukban elképzelni, de tudjuk, hogy a dragon és a karrier sem egészen úgy nézett ki a múlt század elején, mint nap-

Ragyogó színű dragonok Emil Schachtzabel könyvében (1906)

Soltész András és tiszteletdíjas sárga szolnoki bagdetta hímje
(Szolnok, 1957)

jainkban. Hol vannak már például azok a gyönyörű egyszínű fénylő fekete, vörös és sárga dragonok és karrerek, amelyeket Gustav Prütz-Stettin (1886) *Illustriertes Mustertauben-Buch*, vagy Emil Schachtzabel (1906) *Illustriertes Prachtwerk sämtlicher Taubenrassen* könyvekben láthatunk, és formájukat tekintve is változtak e fajták az eltelt évszázad folyamán.

A fajtaleírás elfogadásának körülményeiről 1975 júliusában Sándor László tollából olvashatunk a *Galambjaink* hasábjain A „Szolnoki” galambfajták múltja és jelene című írásában. A szolnokiak hosszas utánjárása 1954-ben sikerrel járt, és a szövetség lehetővé tette az általuk javasolt két új galambfajta - a szolnoki bagdetta és a szolnoki keringő - leírásának rögzítését. A szerző személyesen jelen volt az eseményen, mi több, mint szakosztályvezető nyitotta meg a „fajtamegállapító értekezletet”, s huszonegy év távolából emlékezve az esemény szinte megelevenedett a lap hasábjain. Az előzményekről megtudjuk, hogy a fajta alakításában sokan vettek részt. Széles tenyésztői bázisának köszönhetően a fajtajelölt változatos volt, ezért a fajtajegyek elfogadása hosszas viták és egyeztetések után valósulhatott csak meg. A mintegy 60 tenyésztő részvételével megtartott szakmai vita 1954 májusában a szövetség Röpgalamb-szakosztályának elnöke, S. Kovács József vezetésével zajlott. Az előírásoknak megfelelően a szolnokiak hosszas latolgatást követően, különböző színekben 10-10 hím és tojó galambot állítottak ki. „Felejtethetlen számomra az

a kollekción, amely végül is a bizottság elé került. A Szolnoki bagdetta ragyogó színű, étellel telt feketék, vörösek, sárgák és hófehérek képviselték, ... a standard tervezetet Marsek Lajos, az egyesület szakelőadója ismertette, s ugyancsak ő mutatta be a leírás reprezentatív képviselőit is, melyek közül Szolnoki bagdetta Szántó Antal, ... galambjai magaslottak ki.” - írja a szerző. A cikk további részében említett fajtaleírás közzétételét a *Galambsport* folyóiratban ez ideig nem találtuk meg (a szövetség lapja 1951 és 1955 februárja között nem jelent meg, a későbbi lapokban pedig nem található a fajtaleírás).

A fajta elfogadását követő politikai enyhülés és a külföldi kapcsolatok újraéledésének időszakában új fajták érkezhettek hazánkba. Az addig népszerű szolnoki bagdetta mellé a német kiállítási galamb, ahogy akkor nevezték, a német díszposta képében konkurens érkezett, melynek hatására jelentős tenyésztői bázist veszített az 1960-as években a dudoros galambfajtánk, amit azóta sem hevert ki. Jeskó Sándor *Szépsikerű körséta Szolnokon* című cikkében (*Galambjaink*, 1960/6) Király Béla egyszínű vörös és fekete, Soltész András fehér, és Deák János sárga csapos állományából még kiváló minőségű szolnoki bagdettaokról számol be. A következő évtizedben a tenyésztők jelentős része lecserélte, vagy keresztezte az új fajtaival bagdettáit. „Az 1971-ben Szolnokon bíráló dr. Szűcs Lajos a kiállított Szolnoki bagdetta kollekción sok példányát nem minősítette már, mert azok a két fajta hibridjei voltak, így bagdettának díszpostaként, díszpostának bagdettaként hatottak, de egyiket sem

Egy „Elfejtett magyar galambfajta”
(*Galambjaink*, 1979/1)

Debreczeni Sándor az Országos Kiállításon a szolnoki bagdetták kiállítási ketrecai előtt
(Szolnok, 1995. Fénykép: ©Bosnyák Imre)

képviselheték.” - írta Sándor László 1975-ben. Az 1970-es évekre alig maradt néhány tenyésztő, aki a fajtát az elfogadott standard szerint őrizte volna. Közülük kiemelkedett Szántó Antal, Fancsali Sándor és Bali Rudolf állománya, de náluk is csak fekete, vörös és sárga színekben voltak jó minőségű egyedek. „Fehérben szinte alig találni már igazán jellegzetes példányt, a szalag nélküli ezüstök (ég színűek) a szalagos sárga és vörösfakók pedig nyomtalanul eltűntek.” A további leromlás és a megsemmisülés megakadályozása érdekében 1969. április 27-én a helyi egyesület tenyésztőinek részvételével a Szolnok megyei Szövetkezetek Központjának kultúrtermében, majd 1971.

Suvák György,
a szolnoki bagdetta pécsi tenyésztője

március 11-én a szolnoki MÁV Művelődési Házban a szövetség meghívott képviselőivel közösen ankétot szerveztek, sikertelenül. A négy évvel később íródott helyzetjelentésében Sándor László szerint „elérkezett a legfőbb ideje annak, hogy fajtáink ügyében lépéseket tegyünk. Még ez év végéig, az érdekeltek - 10 szervezett Szolnoki bagdetta és 21 Szolnoki keringő tenyésztő - bevonásával kívánjuk felmérni erőnket, s újra ki akarjuk tűzni az e fajták ügyében tevékenykedők számára az előrehaladás és a célhoz érés útját. Elsősorban nekünk szolnokiaknak nem mindegy, hogy mi lesz a városunk nevét is viselő fajták sorsa, ezért idejében akarjuk menteni, ami még menthető, és rendet szeretnénk teremteni a nyomdokainkba lépők számára is.”

Mint arról a korabeli országos kiállítások katalógusai is árulkodnak, nem sikerült megvalósítani az összefogást a szolnoki bagdetta állományai érdekében, s még szülőhazájában is csak néhány kedvelője tenyésztette dúcában egyedeit. A helyzet súlyosságát jól szemléltette a *Galambjaink* 1979. évi első számának belső borítója, ahol a székesfehérvári bukó, a mezőkövesdi (matyó) galamb, a miskolci keringő, a magyar alföldi buga galamb és a kassai bukó fajták mellett a szolnoki bagdetta is az „Elfelejtett magyar galambfajták” között jelent meg.

Kiváló nevelő tulajdonsága értékes dajkagalambbá tette, ezért a háttérben meglapulva sok dúcban még megtalálható maradt, de a fajteleírása szerinti küllemi jegyeit kevesen őrizték. Az 1980-as és 1990-es évek kimagasló állománnyal rendelkező tenyésztőinek némelyikét Gaál Zoltán írásának köszönhetően (*Galamb és Kisállat Magazin*, 2010/5) ismerjük. Szolnokon Debreczeni Sándor, Földi István és Mátyus Géza, Monori-erdőn Gelei Imre, Túrkevény Csordás László, Hajdúdorogon Szabados László szolnoki bagdettái vonták magukra a bírálók és a kiállítások látogatóinak figyelmét. A kilencvenes évektől Szabados László, Mátyus Géza és Csávás Antal állományából kerültek jelentős számban szolnoki bagdetták Kabára, ahol több tenyésztő is megszerette, és a mai napig jó minőségben tenyésztik a fajtát. Az ezredforduló környékén, a Dunántúlon korábban elszórtan tenyésztett fajta Suvák György pécsi és Könyvid István csabrendeki tenyésztőknek köszönhetően kezdett elterjedni, népszerűvé válni.

Ez az időszak azonban már egy új korszak kezdete, melyről a következő írásunkban olvashatnak.

Dankovics Róbert

MAGYAR ÓRIÁS GALAMB FAJTAKLUB KIÁLLÍTÁS BESZÁMOLÓ

Budapest Hungexpo B pavilon
2022. december 9-11.

Fajtaklubunk nevében Köszönettel tartozunk a szervezőknek, az építőknek, és a rendezői munkákat végzőknek áldozatos munkájukért, valamint azon galamb- és kisállattenyésztő társainknak, akik hozzánk hasonlóan vállalták kedvenceik, tenyészállataik kiállítását, megmérettetését, és az ezzel járó plusz

munkákat. A Tussay János Magyar Óriás Galamb Fajtaklub még 2022 nyarán úgy határoztunk, hogy a rendes fajtaklub kiállításunkat Budapesten rendezzük meg, országunk szívében, remélve, hogy több látogató fogja megcsodálni galambjainkat. A határozott szövetségi iránymutatás is segített, hogy a fő kiállítóhe-

Fajtagyőztes fiatal hím. Tenyésztő: Szabó Tibor

Fajtagyőztes fiatal tojó. Tenyésztő: Szabó Tibor

Fajtagyőztes hím. Tenyésztő: Szabó Tibor

Fajtagyőztes tojó. Tenyésztő: Tar János

lyünk ebben az évben a szövetségi kiállítás helyszíne legyen. A Nagytestű Alakgalamb Szakosztály elnöke, Szabó Zsolt, áldozatos segítségével a nevezések megfelelő időben leadásra kerültek. A déli országrészben terjedő madárinfluenza ellenére 17 tenyésztőnk vállalta galambjai megmérettetését, a klub tagjai 89 galambot neveztek, és csak klubtagok neveztek magyar óriás galambot a kiállításra. A december 8-i bekosarozást követően még pénteken reggel is érkeztek madarak. Sajnos több tenyésztőtől a budapesti csúcsforgalom miatt péntek reggelre maradt a berakás, ami a szoros

A galambok bírálata pénteken reggel kezdődött, két tapasztalt tenyésztőt kértünk föl a szövetségen keresztül a galambjaink bírálatára: Bencsik Pált és Szijj Dezsőt. A szövetség a jubileumi kiállítás apropójaként vállalta a bírálók ellátását, a díjazást: három fajtagyőztes díj és kettő szövetségi díj saját költségén való odaítélését.

A bírálat eredménye a következő lett:

- fiatal fajtagyőztes tojó: Szabó Tibor (10. ketrec)
- fiatal fajtagyőztes hím: Szabó Tibor (3. ketrec)
- öreg fajtagyőztes tojó: Tar János (65. ketrec)
- öreg fajtagyőztes hím: Szijj Dezső (49. ketrec)
- a legszebb fésűjű galamb: Szabó Tibor (33. ketrec)
- a legszebb lábtollú galamb: Kelemen László (23. ketrec)

A fajtaklub részéről a díjak a hollóházi porcelán manufaktúra dísztányérai és a hozzá készülő oklevelek voltak. Gratulálunk a nyerteseknek, a kiváló eredményt elért galambok tenyésztőinek!

Az MGKSZ részéről Kelemen László fiatal sárga hímgalambja, Nagy Imre feketebabos galambja és Kelemen László öreg sárga tojó galambja lett díjazott.

Okulásul ajánljuk minden tenyésztő figyelmébe a bírálói lapokon foglaltakat. A kiállítási előkészületekben végzett munkájáért külön köszönettel tartozunk Sebeházi György tenyésztő társunknak, aki a berakodáskor sokat segített, fogadta galambokat.

A kiállítói névsor:

Bándli Zoltán, Béla Zoltán, Bencsik Pál, ifj. Far Sándor, Heiland János, Kelemen László, Miseta Zsolt, Nagy Imre, Németh György, Oláh Miklós, Pesei Ferenc, Dr. Schaffer Károly, Sebeházi György, Szabó Tibor, Szijj Dezső, Tar János és Wettstein János.

Béla Zoltán

Legszebb lábtollú egyed. Tenyésztő: Kelemen László

kiállítói terem zárása miatt is kényelmetlenséget okozott a tenyésztőnek és a galamboknak egyaránt. Számunkra tanulságos volt, a későbbiekben fővárosunk közlekedési nehézségeit fokozottan számításba kell venni odautazásaink során.

**Kérjük adója 1%-ával támogassa
a Magyar Galamb- és Kisállattenyésztők
Országos Szövetségét!
Adószámunk: 19721972-2-42**

A TENYÉSZTÉS MÉLYSÉGEI – MOLEKULÁRIS GENETIKAI GYORSTALPALÓ VII. TERÍTÉS

Az előzőekben megismertük az alapszín és a mintázat molekuláris szabályozóit. MIKE SHAPIRO és csapata munkássága nyomán következzen az ún. „terítés” jelensége.

Terítés (Spread)

A „vad típusú” pigmenteloszlású madarak feje közepesen sötét tónusú, mely tónusok a testen és a lábakon fokozatosan halványulva világosabbá válnak. A terített fenotípusú madarakban a szárnyzalagokon látható fő szín (alapszín) egyenletesen oszlik el az összes tollon. Az 1. ábrán mindkét madár „kék” (azaz többségében fekete eumelanin pigmenttel rendelkezik). A jobb oldali azonban a terítő allélt is hordozza.

riációként jelent meg, majd a tenyésztők szelektálták és szaporították.

A terítés episztatikus a szárnymintázatra

A „terítő” allél elfedi vagy elrejti a szárnymintát. Minden madárnak két mintázat allélja van, de egy terített fenotípusú madárnak sincs látható mintázata, azaz szárnymintás fenotípusa. Ezt a maszkolást **episztázis**-nak nevezzük, és azt mondjuk, hogy a terítés episztatikus a mintázatra.

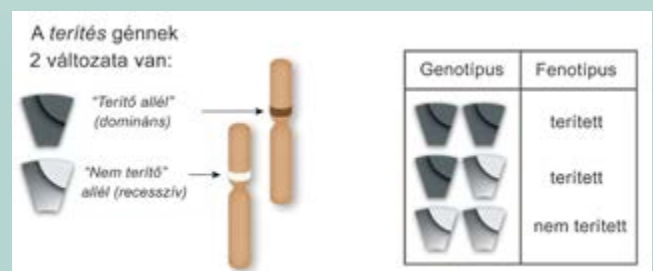
1. A terítés gén alléljeinek fenotípusai.

Allélek és öröklődés

A galambokban egy gén szabályozza azt, hogy egy madár színe terített-e vagy sem. A terítés génnek két változata, vagy allélja létezik: a „terítő” és a „nem terítő” (2. ábra). A galambok mindkét szülőjüktől a terítés gén egy példányát öröklik. A két allél együtt alkot egy madár genotípust. Amit látunk, vagyis a fenotípus, az e két allél működésének fizikai eredménye.

A „terítő” allél domináns a „nem terítő” alléllal szemben, így egy galambnak akár egy „terítő” alléllal is terített fenotípusa lesz. A „nem terítő” allél vad típusúnak számít: ez az az allél, amely a házi galambok vad őseiben elterjedt. A „terítő” allél később természetes genetikai va-

Annak ellenére, hogy egy terített madárnak nincs látható mintázata, kimutathatjuk, hogy a mintázat alléljai még mindig jelen vannak benne. A 3. ábrán látható példában egy „terítő” alléllal rendelkező madarat (jobbra) kereszteznek egy „nem terítő” alléleket hordozó madárral (balra).

2. A terítés gén alléljei.

3. Példa a terítő allél öröklődésére és hatására: a terítés és mintázat allélok lehetséges kombinációi az utódokban.

A rejtett mintázat allélek – a késsel körvonalazott „telekovácsolt” és „kovácsolt” – a lehetséges utódok közül kettőnél feltáruznak, azaz megjelennek a fenotípusban. A terítés és a mintázat között gyenge a genetikai kapcsoltság.

A terítés befolyásolja a színt

A terítés nem takarja el a színt, úgy, mint ahogy a mintázatot (lásd fent), de befolyásolja a szín allélek kifejeződését. Tehát a terített madár nem egyszerűen terített, hanem kapcsolódik hozzá egy szín is: terített „kék”, terített „barna” vagy terített „hamvas vörös” (4. ábra).

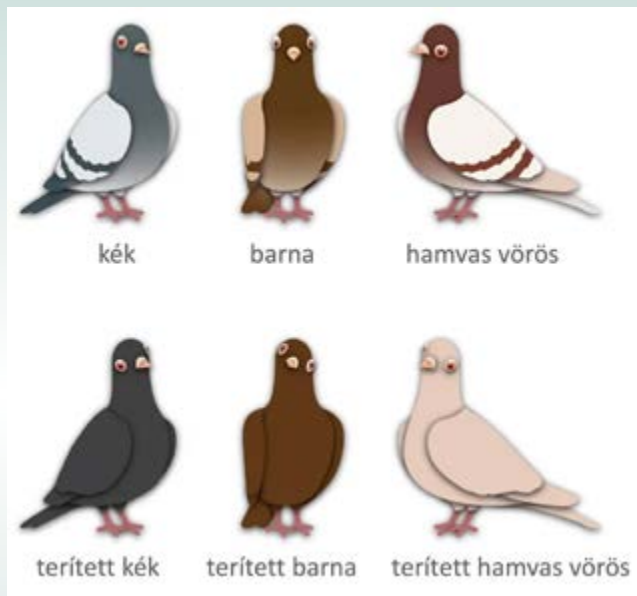
A „terített” allél úgy is elképzelhető, hogy felveszi a farkpánt színét, és szétteríti azt az egész madáron. Tehát bár a terített „hamvas vörös” meglepően világos árnyalatnak tűnhet és vörös színt sem nagyon mutat, a fenotípus érthetővé válik, ha rájön az ember, hogy a „hamvas vörös” madaraknak világos színű farkpántjuk van.

A tenyésztői szaknyelv gyakran következtelen a galambok különböző színeinek elnevezésében. Például a terített „hamvas vörös” színűt néha „fakónak, ezüstnek” vagy „krémnek” nevezik, a terített „kék” pedig „feketének” hívjuk. A színnevezési következtelenségek arra az időre nyúlnak vissza, amikor még nem értettük annyira a színek és minták genetikáját, mint ma. A zavart fokozza, hogy egyes színeket nehéz megkülönböztetni,

és a genetikailag azonos színek fenotípusukban eltérőek lehetnek a különböző fajtákban.

Kivételek a szabály alól

Míg a fent leírt dominancia és episztázis öröklődési minták általában megállják a helyüket, néha egy „terített” és egy „nem terített” alléllal rendelkező madár némi látható szárnymintázatot mutat – különösen a „hamvas vörös” madarak esetében. A két különböző színű alléllal rendelkező hamvas vörös terített hím madarakon pedig a recesszív allél színeit mutató foltok is megjelenhetnek. Például egy terített madár, amelynek „hamvas vörös” és „kék” színű allélja van, többnyire „hamvas vörös” lehet,

4. A szín és a terítés kapcsolata.

de azon „kék” foltok is megjelenhetnek. Ezt a változékonyságot – amelyet gyakran „változó expresszivitásnak” neveznek – még nem nagyon értjük, de sok tulajdonságra jellemző. Az emberi szem színénél például azt már értjük, hogy a „kék” allél recesszív a „barna” allélhoz képest. De a „kék” és a „barna” szemnek számos árnyalata van, amelyek nem követik a domináns vagy recesszív öröklődési mintákat. Az ilyen eltérések származhatnak a génaktivitás egyéni különbségeiből vagy más gének befolyásából.

DE MÉK AGBK Állatgenomikai kutatócsoport
Balog Katalin, Sipos Bíborka, Véghné Tóth Bianka
Hegedűs Bettina, Bagi Zoltán, Kusza Szilvia

NEMZETI KUTATÁSI, FEJLESZTÉSI
ÉS INNOVÁCIÓS HIVATAL

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium ÚNKP-21-4 kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Programjának a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapból finanszírozott szakmai támogatásával készült.

ARCÉLEK

SISITYÁN JÁNOS

János, akivel együtt a V-61 Alba Regia Galamb- és Kisállattenyésztők Egyesületében vagyunk tagok, a kevésbé ismert galambászok közé tartozik. Részben visszahúzódó természete miatt, részben pedig, mert hosszabb ideig nem hitte el, hogy galambjainak is ott van a helye a megmérettetéseken. Segítőképz, közössége iránt elhivatott ember, aki mindig szívesen vállal részt a munkából. Immáron 80 fölötti kora ellenére az egyesület gondnoka, több mint 1000 ketrecférőhely, egyéb eszközök és két tároló konténer rendbentartója, raktárosa.

Engedd meg, hogy itt és most is gratuláljak a betöltött 80. életévedhez.

Köszönöm szépen. Sajnos, hamar elfutott az idő. Szerencsére egészségileg a koromhoz képest meglepően jól bírom a terhelést.

Igazolja ezt az is, hogy szívesen mozdulsz, ha a közösségért végzett munkáról van szó. Pedig, mint már

említettük, hátad mögött hagytad a 80. évedet is. Az MGKSZ Monori Börzén végzett munkák során nem egyszer résztvevője voltál a tevékenységeknek.

Mikor hívtatok, mentem. Amiben tudtam, segítettem. Ha erőm engedi, a jövőben is számíthat rám e téren is a szövetség.

Hogyan is indult az életed?

1942. november 10-én, Nyírkátán születtem, általános iskolai tanulmányaimat is itt végeztem, 1963-ban sorkatonai szolgálatra Hódmezővásárhelyre kerültem, majd Budapestre a Dobó István laktanyába és végül Székesfehérvári katonai építőszázadhoz. Leszerelésemig itt is maradtam. Sorkatonai szolgálat alatt ismerkedtem meg leendő feleségemmel.

Hiába, már akkor is csinosak voltak a lányok Székesfehérváron. Hogy folytatódott?

1966-ban letelepedtem Székesfehérváron, ahol családot alapítottam. Négy gyermekünk született. A sorkatonai szolgálat után tetőfedő szakmunkás isko-

lát végeztem, majd művezetőként dolgoztam a székesfehérvári Ingatlankezelő Vállalatnál. Innen 40 év munkavégzés után 2003-ban kerültem nyugdíjba.

Mikor, hogy kezdődött a galambok iránti érdeklődésed?

A galambok iránti érdeklődésem és szeretetem, már gyermekkoromban kialakult. Nyolc éves koromban nagybátyámtól kezdtem eltanulni a galambtenyésztés rejtelmeit. A galambtenyésztést kedvtelésből hobbiszinten 1966-ban kezdtem. Alföldi parasztgatya fajta, majd texán, pávagalamb, és végül pomerániai begyes. Ezek voltak az idők folyamán a kedvenceim.

Utóbbi fajta a jellegzetes testtartása miatt vált a kedvencemmé. Kezdeti tapasztalatszerzés után fokozatosan fejlesztettem ki galamb állományomat. Ebben nagy segítség volt, hogy 1999-ben beléptem a székesfehérvári V-61. Alba Regia Galamb- és Kisállattenyésztők Egyesületébe, ahol a mai napig aktívan tevékenykedem.

Kitelepüléseken, bemutatókon mindig ott vagy.

Kedvenc galambjaimat, a texánt és a pomerániai begyest szívesen vittem mindig bemutatókra, kiállításokra, ahol nagy sikert arattak. Mint gondnok

eleve részt veszek a rendezvényeken, és akkor már a fajták népszerűsítését is fel kell vállalni.

Sajnos, nehezen hiszed el, hogy a nagyobb - nemzeti, területi, fajtaklubos - kiállításokon is ott lenne a helyed.

Igen, habár most már a Nemzeti Kiállításokra igyekszem nevezni. Az egyesületi kiállításokon több tucat kiállításgyőztes és legalább ennyi kiváló minőségű galambbal büszkélkedhetem.

Hány pár galambbal, milyen galambházban tenyésztesz?

Jelenlegi galambállományom 14 pár pomerániai, négy pár magyar szarka keringő. Utóbbiak a dajka szerepét töltik be, abban az esetben, ha a tenyészpárok valamelyikénél probléma lépne fel.

Galambház kialakítása 12m² alapterületű, saját tervezésű, kb. 30-40 galamb ellátására alkalmas, csak természetes anyagból, fából készült a galambház, amelyben jelenleg 20 fészeket kialakítottam ki. A galambház rendelkezik egy 4 x 1,5m alapterületű, 2,5m magas röptetővel, ahol etető és fürdető is található.

A takarmányt magam szerezem be, és keverem. Nagyrészt szemes kukorica, árpa, napraforgó, cirok, borsó, vörös köles, és ehhez jön még kisebb arányban aprómag (hajdina, repce, olajretek, bükköny, len). Védőoltás: megelőzőképpen paramyxó vírus ellen oltok.

Mit jelent számodra a galambászat?

Szebbé teszi nyugdíjas éveimet, örömteli elfoglaltságot ad, emellett a pomerániai begyes (fehér változata) a tisztaságot tükröző, mutató fajtajellege okán a mindennapjaimat is szebbé teszi, szinte felüdít. Minden galambász társamnak kívánom, hogy hasonló örömeiben legyen része, mint nekem, és tenyészzenek minél több, szebbnél szebb galambfajtát!

További terveid?

Sajnálom, hogy nem előbb kezdtem el a Nemzeti Kiállításokon való megjelenést. Remélem, a körülmények alakulása nem fogja gátolni ezen rendezvények megrendezését, és részvételemet rajtuk!

Jó egészséget, hosszú életet kívánok!

Közreadta: Bárány István

A SIROKI ZOLTÁN DÍJ 2022. ÉVI KITÜNTETETTJE:

DR. VÖRÖS ZÉTA ANDRÁS

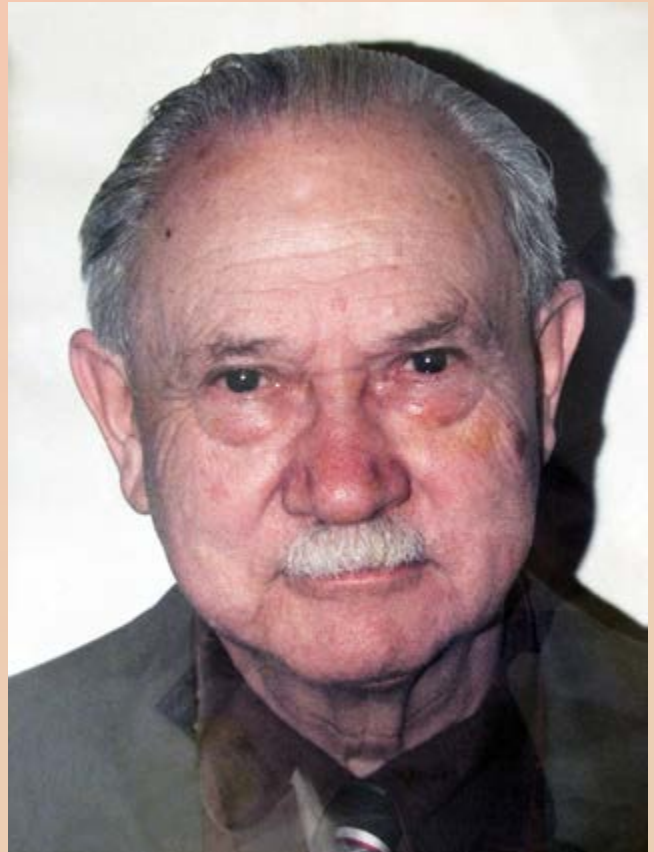
A Siroki Alapítvány fennállásának 30. évét ünnepelhetjük jövőre. 1990-ben a Siroki család által létrehozott, majd 1993 februárjában a Fővárosi Bíróságon nyilvántartásba vett Siroki Alapítvány célja Siroki Zoltán emlékének és hagyatékának ápolása, megőrzése. Az Alapítvány negyedévente jelenteti meg időszaki kiadványát, melyben Siroki Zoltán írásait, életútját mutatja be, valamint hazai tenyésztők beszámolóit ismerteti különösen ritka fajok tenyésztési eredményeiről.

Siroki Zoltán 1906. július 25-én, Schmitt Zoltán néven született Budapesten. Édesapja statisztikai jogtanácsos volt a Központi Statisztikai Hivatalban. Szabadidejében díszmadarakkal foglalkozott, három gyermekét a természet szeretetére nevelte.

Erdész nagyapja a Sirok község körül elterülő, gróf Károlyi Mihály birtokát képező erdőbirtokot vezette. A növények és állatok iránti vonzódás tehát – saját elmondása szerint - három generáción átívelt a családban.

A magyar avikultúra hálás szívvel gondol rá, hiszen óriási ismeretanyagot hagyott az utókorra. Több mint száz ismeretterjesztő publikációja közül a legtöbb az egzotikus díszpintyfélek és szövömadárfajok tenyésztéséről szól. Számos díszmadárfajt sikerült először tenyésztenie hazánkban.

Kiterjedt levelezést folytatott szerte Európában számos madártenyésztővel. Bárki is fordult hozzá taná-

A Siroki Alapítvány névadója: Siroki Zoltán

csért, mindenkinek barátságosan, közérthető módon, de szakmai alaposan válaszolt. Minden megkeresést, mely levélben érkezett, katalogizált, sorszámmal látott el, csatolva melléjük a válaszlevelek másolatait is.

1970-ben már a Magyar Díszmadártenyésztők Egyesületének örökös tiszteletbeli elnöke volt, majd ezt követően elnökként több éven át vezette az Egyesületet.

1975-ben megalakult a Debreceni Művelődési Központ madárbarát szakköre, melynek egészen haláláig elnöke volt. A debreceni egyesület és az országos egyesület elnökeként előadásokat tartott, kiadványokat írt, újságcikkek tucatjait készítette.

Miért tartjuk valójában Siroki Zoltánt a hazai díszmadártenyésztés egyik legnagyobb alakjának? Kiváló könyve miatt, mely a mai napig is az egyik legátfogóbb mű idehaza? Sokan valóban e könyvből ismerik az ő munkásságát. Úgy gondoljuk nagyságát – embersége, emberszeretete mellett – az adja, hogy hosszú élete so-

Az idei év kitüntetettje, dr. Vörös Zéta András

A Siroki család által 1990-ben létrehozott Madárbarát Siroki-díj

rán megszerzett szerteágazó, hatalmas tudását minden lehetséges módon igyekezett átadni az arra fogékonynak, vagy a hozzá segítségért fordulónak.

A 2022-ben a Siroki Zoltán Díj ünnepélyes átadójára október 23-án, a XIX. Pannónia Kupa Nemzetközi Díszmadár Kiállítás és Magyar Bajnokság keretein belül került sor.

A Siroki Zoltán Alapítvány díjazottja, a díjjal járó vándorszerű tulajdonosa ez évben is egy köztisztelőben álló, több évtizedes tenyésztői múlttal rendelkező, a hazai díszmadártenyésztés hírnevének öregbítésén, a szervezeti élet vonzóbbá tételén dolgozó madarász lett.

Az idei év kitüntetettje, **dr. Vörös Zéta András** a díszmadarakkal gyerekkorában ismerkedett meg először. Édesapja elvitte őt ugyanis egy, a környéken egyedüli madártenyésztőhöz, Tamási Józsefhez, akitől kapott 1 pár zebrapintyet. Ezzel kezdődött tenyésztői pályafutása, 5. osztályos általános iskolai tanulóként. Nyaranta galambokat, fészekből kiesett szarkafiókákat mentett, és a sok állat közül a madarak mellett tette le a voksát. Gimnazista éveiben hullámos papagájokat tartott, tenyésztett, öccsével közös szobájukban 12 madárral lakott ekkor együtt. Az egyetemi évek vége felé talált rá Erdősi Lászlóra,

pécsi tenyésztőre, akitől ékfarkú amandinákat, izabel rizspintyeket, muskátpintyeket hozott haza.

Elsődleges célja mindig az új mutációk behozatala, lehetőség szerint sikeres tenyésztése, ezt követően pedig a haza madarászok körében történő elterjesztése volt.

Ilyen volt pl. a gyémántpinty világos hátú színváltozatának, a rácsos szárnyú asztrild barna színváltozatának, valamint a ceresz amandina barna színváltozatának elterjesztése idehaza.

Éveken át volt a Díszmadár Magazin szerkesztőbizottságának tagja, valamint az MDOSZ elnökségi tagja. 2000-től a Díszmadár és Díszállattenyésztők Zala Megyei Egyesületének elnökeként tevékenykedik. Számtalan nemzetközi kiállítás szervezése, illetve díszmadár bemutató megrendezése fűződik a nevéhez.

Sok éves tenyésztői, illetve ismeretterjesztő munkájáért, a hazai regionális szervezeti, egyesületi életben végzett tevékenységének, valamint az egzotikus madárfajok és mutációk szélesebb szakmai körben történt elterjesztésének elismeréseként vehette át a Siroki Zoltán Díjat, melyhez ezúton is gratulálunk neki!

Varga Sándor

GALAMB-ÉS KISÁLLAT KIÁLLÍTÁS CSABRENDEKEN

A csabrendeki Galamb-és Kisállattenyésztők Egyesülete által rendezett kiállításra 2023. január 14-15-én került sor az Általános Iskola tornacsarnokában. Egyesületünknek 2020 januárjában volt legutóbb ilyen fajtabemutatója, a koronavírus-járvány miatt sajnos 2021-ben és 2022-ben is elmaradtak hagyományos kiállításaink. A járványból való lassú kilábalás reményében újból felépítettük a ketreccsorokat, melyekben tenyésztői munkánk eredményei pompáztak. Az egyesület tagjai ismét összefogtak, hogy bemutathassák azon tenyészállataikat, melyekre leginkább büszkék, egyúttal bízva abban, hogy a kíváncsi látogatók, a tenyésztőtársak és egyúttal a bírálók tetszését is elnyerik. Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével Bárány István tenyésztőtárs is, az MGKSZ Dunántúl északi részét képviselő elnökségi tagja, aki elismerően nyilatkozott kiállít-

tásunk színvonaláról és hangsúlyozta a járványt követő időszakban az egyesületi élet újjászervezésének elkerülhetetlen fontosságát.

Idei kiállításunk nagyságrendjét tekintve szerényebbre sikerült, mint a korábbiak, melynek több oka is volt, de kiemelném közülük az elszabaduló inflációt, ami óriási áremelkedést okozott a takarmányok, állati gyógyszerek vagy más termékek vonatkozásában. A jelenlegi nehéz helyzetben sok tenyésztő drasztikus állománycsökkentésre, vagy állomány-felszámolásra kényszerült.

Míndezek ellenére úgy érzem, hogy egy sikeres kiállítást valósítottunk meg. Összesen 247 tenyészállatot mutattak be, melyek jelentős része (224 egyed) galamb volt, 22 fajtát reprezentálva. Díszbaromfiból 17 madarat tekinthettünk meg négy fajta képviselőjében és hat nyúl is szerepelt a prémesek

Magyar óriás galamb Réfi János állományából

Fodros galamb a kiállított állományából

közül négy különböző fajtában. A bemutatott állatokat felkészült bírálók minősítették: Rajna István, Futó Gábor, Rác János, valamint Péntek László. Köszönjük bírálóink szakszerű, alapos és a részletekre is kiterjedő munkáját!

A kimagasló minőségű példányokat oklevelekkel, emléktárgyakkal díjaztuk.

Következzen néhány tényyszerű adat az eredményekről röviden, tömören.

Fajta neve	Kiváló egyedek tenyésztői
csepeli magasröptű hófehér keringő	Derzsi László, Oszkai István
szegedi magasszálló keringő	Szatmári Attila
kínai galamb	Vér Géza
rézpirók	Molnár Szilveszter
fodros	Vér Géza, Bors Mónika
magyar pávagalamb	Kránicz Miklós
óholland kapucinus	Nagy Norbert
röpposta	Hoffman Andrea, Németh Tibor, Mjadok Péter
magyar díszposta	Papp Ernő
német kiállítási galamb	Derzsi László, Simon Tamás
standard posta	Kertész Krisztián
kóburgi pacsirta	Judi Lajos, Mjadok Péter
angol modena	Rózsás Gábor
strasszer	Bors Mónika
texán	Bors Ferenc, Kertész Krisztián, Rédling Zsolt
king	Schweitzbacher László
mondain	Fülöp György, Horváth Tamás
pomerániai begyes	Horváth József
alföldi parasztyatás	Németh György
chabo	Molnár Szilveszter
orpington	Őri Dezső
holland törpenyúl	Tolvéth Gyula

Tizenhárom tiszteletdíj is kiosztásra került, többségében kiváló és néhány igen jó minőségű példány között elosztva, ezzel is motiválva a tenyésztőket a következetes tenyésztésre.

Rendezvényünkre meglepően sokan látogattak el, mindegyik korosztályt képviselve. Jó volt látni a kisgyerekek érdeklődő és örömteli tekintetét, amikor először simogattak, vagy vehettek kézbe galambot, kínáltak nyuszt csemegével. A látogatók folyamatosan érkeztek, ekkora érdeklődésre nem számítottunk.

A kiállításon 35 tenyésztő mutatta be és mérette meg tenyészállatait, elsősorban a környező településekről, főként Veszprém és Zala, továbbá Vas vármegyéből.

Köszönjük a kiállításunk létrejöttéhez nyújtott támogatást Csabrendek Nagyközség Önkormányzatának és a csabrendeki Általános Iskolának!

Összegezve, azt hiszem, hogy egy jó hangulatú, magas színvonalú rendezvényt sikerült szerveznünk. Végezetül közös vágyunkat osztom meg olvasóinkkal, mely minden másnál fontosabb: Pablo Picasso Békegalambja szállj le közénk!

Réfi János
egyesületi titkár

Könyvid István, az egyesület alapítója és tiszteletbeli elnöke

AZ MGKSZ NEMZETI ÉS NEMZETI FIATAL GALAMB, BAROMFI, NYÚL ÉS DÍSZMADÁR KIÁLLÍTÁS
HUNGEXPO B pavilon
2022. december 10-11.

A DÍJAZOTTAK NÉVSORA

DÍSZMADÁR KOLLEKCIÓ

MGKSZ díjat elért tenyésztőtársaink:

Kószó Richárd	kínai törpefürg	fehér	0-1	fiatal
Tóth Sándor	bronzszárnyú galamb			öreg
Srebro Miroslaw	kínai törpefürg	ezüst	1-0	fiatal

Nemzeti Győztes címet elért tenyésztőtársaink

Kószó Richárd	kínai törpefürg	fehér	0-1	fiatal
Tóth Sándor	ausztrál kontyos galamb			öreg
Srebro Miroslaw	kacagó gerle		0-1	fiatal

GALAMB KOLLEKCIÓ

Fajtagyőztes címet elérő tenyésztőtársaink:

Banya Csaba	alföldi dudoros postagalamb	sárga	0-1	öreg
Bárány István	székesfehérvári bukó	dun	0-1	öreg
Becz Sándor	kiskunfélegyházi keringő	fehér	0-1	öreg
Bori Mihály	szolnoki keringő	sárga	1-0	fiatal
Borsos Mihály	magasröptű magyar deres		0-1	öreg
Deák Sándor	magyar szarka keringő	vörös	0-1	öreg
Deák Sándor	szolnoki keringő	sárga, szívhátú	1-0	öreg
Derzsényi Viktor	keleti sirályka szatinetta	kék, szalagos	1-0	öreg
Dékány Csaba	mondain	fekete, szalagos	0-1	fiatal
Dr. Berta Krisztián	angol modena	schietti fekete	1-0	fiatal
Dr. Berta Krisztián	angol modena	schietti bronz kovácsolt	0-1	fiatal
Dr. Pintér József Zsolt	afrikai sirályka	kék, deres	1-0	öreg
Dr. Pintér József Zsolt	keleti sirályka blondinetta	kék, szulfur pikkelyes	0-1	fiatal
Dr. Pintér József Zsolt	keleti sirályka szatinetta	barna, szegélyes	0-1	öreg
Farkas Béla	szolnoki bagdetta	fekete	1-0	öreg
Fábián Bertold	mondain	fekete, szalagos	0-1	öreg
Fehér József	magasröptű magyar deres		1-0	öreg
Fehér József	magasröptű magyar deres		0-1	öreg
Fehér Roland	magasröptű magyar deres		1-0	öreg
Földi Lajos	szolnoki keringő	sárga	0-1	öreg
Gaál Zoltán	szolnoki bagdetta	vörös	0-1	öreg
Gajdos Zoltán	budapesti rövidcsőrű keringő	budai kék	0-1	öreg

Gál Csaba	szolnoki bagdetta	vörös	1-0	fiatal
Gáspár István	strasszer	vörös	1-0	öreg
Gyura Ferenc	budapesti rövidcsőrű keringő		0-1	öreg
Gyura Ferenc	budapesti rövidcsőrű keringő	fekete	1-0	öreg
Hajnáczi Szabolcs	székesfehérvári bukó	vörös	0-1	fiatal
Herczeg József	pesti gólyás keringő	fehér gólyás	1-0	fiatal
Juráskó István	parókás galamb	vörös, spriccelt	0-1	öreg
Kanalas János	kiskunfélegyházi keringő	fehér	1-0	fiatal
Kálmán József	budapesti rövidcsőrű keringő	budai kék	1-0	öreg
Kellner Lajos	budapesti tükrös keringő	vörös, sima fejű	0-1	öreg
Kiss Dániel	angol modena	schietti bronz kovácsolt	0-1	öreg
Kovács Ferenc	német kiállítási galamb	tarka	0-1	fiatal
Kovács Tamás	magyar szarka keringő	fekete	0-1	fiatal
Kovács Tamás	magyar szarka keringő	vörös	1-0	öreg
Nagy István	budapesti magasröptű keringő	koszorús szegett szárnyú	0-1	fiatal
Nagy István	budapesti magasröptű keringő	koszorús szegett szárnyú	1-0	öreg
Nagy István	budapesti magasröptű keringő	koszorús szegett szárnyú	0-1	öreg
Nagy István	budapesti magasröptű keringő	zöld koszorús fehér testű	1-0	fiatal
Papp Zsolt	budapesti bíbic keringő	kék	0-1	fiatal
Parti László	budapesti magasröptű keringő	koszorús sz.	1-0	fiatal
Pásztor József	kiskunfélegyházi keringő	fehér	1-0	öreg
Petrezselyem Sándor	német kiállítási galamb	kék, deres fekete szalagos	1-0	öreg
Péntek Sándor	parókás galamb	vörös, spriccelt	1-0	fiatal
Pintér József	mondain	fehér	1-0	fiatal
Pintér Szabolcs	strasszer	kék, kovácsolt	0-1	fiatal
Radics István	székesfehérvári bukó	vörös, szívhatú	0-1	fiatal
Sebestyén László	texán		1-0	fiatal
Sebestyén László	texán		0-1	fiatal
Serbán Ádám	német kiállítási galamb	fekete	0-1	fiatal
Subicz Károly	alföldi dudoros postagalamb	fehér	1-0	fiatal
Szabó Tibor	magyar óriás galamb	fehér	0-1	fiatal
Szabó Tibor	magyar óriás galamb	fehér	1-0	öreg
Szarvasi István	mondain	fekete	1-0	öreg
Székely Tibor	karrier	vörös, tarka	1-0	fiatal
Szombati Sándor	magasröptű magyar deres		1-0	öreg
Szőke András	ceglédi rövidcsőrű keringő	sárga, szívhatú	0-1	öreg
Szűrszabó János	német pajzsos sirályka	vörös, szalagos	1-0	öreg
Tar János	magyar óriás galamb	fekete, babos	0-1	öreg
Tóth János	székesfehérvári bukó	fekete, szívhatú	1-0	fiatal
Varga Tamás	német pajzsos sirályka	fekete	0-1	fiatal
Virág Gábor	ceglédi rövidcsőrű keringő	ezüst, szívhatú	1-0	öreg

Magyar Mester címet elérő tenyésztőtársaink:

Becz Sándor	Kiskunfélegyházi keringő	383 pont
Dékány Csaba	Mondain	381 pont
Gajdos Zoltán	Budapesti rövidcsőrű keringő	382 pont
Gulyás Alajos	Dán keringő	378 pont
Gyura Ferenc	Budapesti rövidcsőrű keringő	382 pont
Juraskó István	Parókás galamb	381 pont
Mónus János	Szegedi magasszálló keringő	381 pont
Nagy István	Budapesti magasröptű keringő	384 pont
Palánkai Ádám	Texan	380 pont
Pásztor József	Kiskunfélegyházi keringő	383 pont
Petrezselyem Sándor	Német kiállítási galamb	385 pont
Radics István	Székesfehérvári bukó	383 pont
Szöke András	Ceglédi rövidcsőrű keringő	380 pont
Varga Tamás	Német pajzsos sirályka	379 pont

MGKSZ díjat elért tenyésztőtársaink:

Babin János	alföldi dudoros postagalamb	fekete	0-1	öreg
Baksa László	debreceni pergő	bronz	0-1	öreg
Barkóczy Gábor	budapesti bíbic keringő		röpde	
Bartók László	budapesti tükrös keringő	sárga	0-1	öreg
Cserna János	kiskunfélegyházi keringő	vörös	1-0	öreg
Cserna János	kiskunfélegyházi keringő	sárga	1-0	öreg
Bárány István	székesfehérvári bukó	fekete	1-0	öreg
Bendiák Soma	német kiállítási galamb	kék, fekete szalagos	1-0	fiatal
Bori Mihály	szolnoki keringő	fekete	1-0	öreg
Becz Sándor	kiskunfélegyházi keringő	fehér	0-1	öreg
Csipkó István	magasröptű magyar deres		0-1	öreg
Darabos István	karrier	fekete	1-0	fiatal
Deák György	német színes farkú sirályka	fekete	1-0	öreg
Deák Miklós	német kiállítási galamb	fekete	1-0	fiatal
Deák János	magyar szarka keringő	sárga	1-0	öreg
Deák János	magyar szarka keringő	sárga	0-1	öreg
Deák János	magyar szarka keringő	hamvas	0-1	öreg
Deák Sándor	szolnoki keringő	sárga, szívhátú	0-1	fiatal
Deák Sándor	szolnoki keringő	sárga, szívhátú	0-1	öreg
Deák Sándor	szolnoki keringő	fekete, szívhátú	1-0	öreg
Derzsényi Viktor	keleti sirályka szatinetta	kék, szalagos	1-0	fiatal
Doktor Csaba	mondain	kék, deres	0-1	fiatal
Dús Dávid	budapesti magasröptű keringő		röpde	
Dr. Pintér József Zsolt	keleti sirályka szatinetta	kék, pikkelyes	0-1	fiatal

Dr. Pintér József Zsolt	komáromi bukó		röpde	
Emódi László	budapesti rövidcsőrű keringő	vörös	0-1	öreg
Emódi László	budapesti rövidcsőrű keringő	fekete	1-0	öreg
Farkas Béla	szolnoki bagdetta	sárga	0-1	fiatal
Farkas Béla	szolnoki keringő	sárga	1-0	öreg
Farkas Róbert	magasröptű magyar deres		1-0	öreg
Fehér András	kecskeméti keringő	fekete, deres	0-1	öreg
Fekete László	arab dobos	fehér	0-1	öreg
Földi Lajos	szolnoki keringő	sárga	1-0	öreg
Fülöp Sándor	alföldi körösi keringő	fekete	1-0	öreg
Fülöp Sándor	alföldi körösi keringő		röpde	
Fritz Sándor	budapesti magasröptű keringő	golyás	1-0	öreg
Gaal Zoltán	szolnoki bagdetta	hamvas	1-0	öreg
Gulyás Alajos	fodros galamb	vörös, deres	0-1	fiatal
Gyura Ferenc	ceglédi rövidcsőrű keringő	sárga, szívható	0-1	öreg
Hegedűs Csaba	kiskunfélegyházi keringő	fekete, szívható	1-0	öreg
Hegyi Tamás	texán		0-1	fiatal
Horváth János	texán		0-1	fiatal
ifj. Far Sándor	magyar óriás galamb	vörös	0-1	öreg
Juhász Péter	texán		0-1	fiatal
Juráskó István	parókás galamb	vörös, spriccelt	1-0	öreg
Juráskó István	parókás galamb	kite	1-0	öreg
Kalmár János	magasröptű magyar deres		1-0	öreg
Kalmár János	magasröptű magyar deres		0-1	öreg
Kanalas János	kiskunfélegyházi keringő	fehér	0-1	öreg
Kelemen László	magyar óriás galamb	sárga	0-1	fiatal
Kelemen László	magyar óriás galamb	sárga	0-1	öreg
Kis János	római	fakó	0-1	öreg
Kiss Dániel	angol modena	magnani	1-0	fiatal
Kiss István	king	egyéb AOC	1-0	fiatal
Kiss István	king	vörös, kovácsolt	0-1	fiatal
Kulcsár István	karrier	fekete	1-0	öreg
Krsjak Mihály	egri kék	kék	1-0	öreg
Márki Zoltán	pirók	réz, fehér szárnyú szalagos	1-0	fiatal
Mernyei István	king	kék, szalagos	1-0	öreg
Nagy János	dán keringő	barna	1-0	öreg
Németh Tibor	budapesti magasröptű keringő	koszorús szegett szárnyú	0-1	öreg
Németh György	alföldi parasztyás	fehér	1-0	öreg
Nyári János	német kiállítási galamb	kék, fekete szalagos	1-0	fiatal
Osztotics Ferenc	székesfehérvári bukó	vörös, szívható	0-1	fiatal
Pári Kálmán	római	barna, szalagos	0-1	öreg
Pásztor József	kiskunfélegyházi keringő	fehér	1-0	öreg

Ramos Ernő	magyar szarka keringő	fekete	1-0	öreg
Rohringer István	alföldi dudoros postagalamb	barna, szalagos	1-0	fiatal
Rózsás Gábor	angol modena	schietti kék, kovácsolt	1-0	fiatal
Sónyák Zsolt	debreceni pergő	sárga fakó	1-0	öreg
Schmidt István	debreceni pergő	vörös	1-0	fiatal
Szarvas Zoltán	ó keleti sirályka	szalagos	1-0	öreg
Szarka Tamás	szegedi magasszálló keringő	örvös	1-0	fiatal
Szombati Sándor	magasröptű magyar deres		0-1	öreg
Szegedi István	budapesti magasröptű keringő	zöldkoszorúsfehér szárnyú	0-1	fiatal
Szuhár Dániel	indiai pávagalamb	kék, szalagos	0-1	öreg
Szűrszabó János	ó keleti sirályka blondinetta	sárga, szegélyes	1-0	fiatal
Tar János	szolnoki bagdetta	sárga	1-0	öreg
Tóth Tamás	szolnoki keringő	sárga, szívhátú	1-0	öreg
Toronyai Zoltán	csepeli magasröptű hófehér keringő	fehér	0-1	fiatal
Toronyai Zoltán	csepeli magasröptű hófehér keringő	fehér	1-0	öreg
Vagyóczki Imre	komáromi bukó		röpde	
Vaszi Pál	erdélyi bukó	vörös, tarka	1-0	fiatal
Virág Gábor	szegedi magasszálló keringő	kék, szívhátú	0-1	fiatal
Virág Gábor	prágai rövidcsőrű	fekete, szívhátú	1-0	öreg
Virág Ferenc	budapesti magasröptű keringő	koszorús szegett szárnyú	1-0	öreg
Zetkó János	alföldi buga	vörös	1-0	fiatal

Nemzeti Győztes címet elért tenyésztőtársaink

Alois Schöngruber	bécsi keringő	kék, szalagos	1-0	fiatal
Ács Ferenc	budapesti magasröptű keringő	koszorús szegett szárnyú	1-0	öreg
Baksa László	debreceni pergő	vörös	0-1	öreg
Berente József	kiskunfélegyházi keringő	vörös, szívhátú	1-0	fiatal
Berente József	kiskunfélegyházi keringő	vörös, szívhátú	0-1	öreg
Berki Tibor	budapesti magasröptű keringő	koszorús szegett szárnyú	0-1	öreg
Czebe Imre	olasz sirályka	sárga, szalagos	0-1	öreg
Darabos István	karrier	kék	1-0	fiatal
Doktor Csaba	mondain	kék, deres	0-1	öreg
Eibel István	king	fekete	1-0	öreg
Emődi László	ceglédi rövidcsőrű keringő	sárga, szívhátú	0-1	öreg
Fehér András	kecskeméti keringő	fehér	0-1	öreg
Fekete László	arab dobos	fehér	1-0	öreg
Futó Gábor	budapesti tükrös keringő	vörös	1-0	öreg
Fülöp Sándor	alföldi körösi keringő	fekete, szívhátú	1-0	öreg
Gajdos Zoltán	budapesti rövidcsőrű keringő	budai kék	1-0	öreg
Gulyás Alajos	dán keringő	sárga	0-1	öreg
Gyura Ferenc	budapesti rövidcsőrű keringő	fehér	0-1	öreg
Horváth Áron	show racer	vörös fakó	1-0	öreg

Juráskó István	fodros galamb	sárga, deres	1-0	öreg
Juráskó István	magyar páva galamb	fehér	0-1	öreg
Kellner Lajos	budapesti tükrös keringő	vörös, sima fejű	1-0	öreg
Kis János	római	fakó	1-0	öreg
Klima Sándor	debreceni pergő	fekete	1-0	öreg
Makra Gábor	alföldi buga	vörös	1-0	fiatal
Mónus János	szegedi magasszálló keringő	fehér	1-0	fiatal
Krsjak Mihály	egri kék	kék	0-1	öreg
Pakulár Sándor	angol begyes	kék	0-1	öreg
Papp Csaba	egri kék	kék	1-0	fiatal
Polló István	kecskeméti keringő	fekete, cifra	1-0	öreg
Radics István	pirók	réz, fekete szárnyú.	1-0	öreg
Rendenczki János	king	fekete	1-0	fiatal
Steiner László	karrier	kék	0-1	öreg
Szarka Tamás	csepeli magasröptű hófehér keringő	fehér	1-0	fiatal
Szarka Tamás	csepeli magasröptű hófehér keringő	fehér	0-1	fiatal
Szuhár Dániel	indiai pávagalamb	kék, szalagos	0-1	öreg
Toronyai Zoltán	csepeli magasröptű hófehér keringő	fehér	0-1	öreg
Virág Gábor	német pajzsos sirályka	kék, szalagos	0-1	fiatal
Virág Gábor	szegedi magasszálló keringő	vörös	0-1	fiatal
Zetkó János	alföldi buga	vörös	0-1	fiatal

BAROMFI ÉS VÍZISZÁRNYAS KOLLEKCIÓ

Fajtagyőztes címet elérő tenyésztőtársaink:

Barota Béla	törpe cochin	fehér	1-0	fiatal
Dedics Imre	palóc tyúk	tarka	1-0	fiatal
Földi Gyula	palóc tyúk	nyerges	0-1	fiatal
Nagy Sándor	törpe cochin	fekete fehér tarka	1-0	fiatal
Vígh Attila	yokohama	fehér vörös rajzolatú	0-1	öreg

Magyar Mester címet elérő tenyésztőtársaink:

Japport Zoltán	törpe cochin	384 pont
----------------	--------------	----------

MGKSZ díjat elért tenyésztő társaink:

Barota Béla	törpe cochin	fehér	0-1	fiatal
Brunnbauer Quirin M.	crevecoeur	fekete	0-1	fiatal
Brunnbauer Quirin M.	német bronz pulyka	bronz	1-0	fiatal
Csorba József	itáliai	kék fogolynyakú	1-0	fiatal
Danóczi Dávid	cochin	fekete fehér tarka	0-1	fiatal
Fehér Péter	orpington	kék szegélyezett	0-1	fiatal
Földi Gyula	palóc tyúk	búzaszínű	0-1	fiatal
Japport Zoltán	törpe cochin	fehér	1-0	fiatal

Jónás Csaba	wyandotten	sárga fekete sz.	0-1	fiatal
Kondacs Erika	antwerpeni szakállas törpe	izabella porcelánszínű	0-1	fiatal
Krajlik József	cemani	fekete	1-0	fiatal
Krajlik József	pomerániai lúd	szürke tarka	1-0	fiatal
Meizl Árpád	brahma	fogolyszínű színű	0-1	fiatal
Orosz Dávid	törpe orpington	sárga fekete sz.	1-0	fiatal
Szántó Tibor	chabo	fehér	0-1	fiatal
Szuhaj Zoltán	ükkeli szakállas törpe.	gyöngyszürke fehér	0-1	fiatal
Takács Lajos	selyemtyúk szakállas	fehér	1-0	fiatal
Vámos László	chabo	ezüst búzaszínű	1-0	fiatal
Vígh Attila	magyar tyúk	fehér	0-1	öreg
Zupkó Ádám	sebright	ezüst fekete szegélyezett	1-0	öreg

Nemzeti Győztes címet elért tenyésztő társaink

Brunnbauer Quirin M.	modern angol törpe harcos	nyírfaszínű	1-0	fiatal
Dr. Kiss Zsolt	brahma	fehér-fekete columbia	0-1	fiatal
Fehér Péter	orpington	sárga fekete szegélyezett	1-0	fiatal
Japport Zoltán	törpe cochín	fehér	1-0	fiatal
Japport Zoltán	törpe cochín	fehér	0-1	fiatal
Orosz Dávid	törpe orpington	sárga fekete szegélyezett	0-1	fiatal
Takács Lajos	selyemtyúk szakállas	fehér	0-1	fiatal
Vígh Attila	yokohama	fehér vörös rajzolatú	1-0	fiatal

NYÚL KOLLEKCIÓ

MGKSZ díjat elért tenyésztő társaink:

K-né Kovács Erzsébet	törpe kosorrú	sárga sziámi	1-0
Nógrádi Ferenc	rex	castor	0-1

Nemzeti Győztes címet elért tenyésztő társaink

Brellos János	faluhelyi nyúl	mezei nyúl színű	1-0
Dencs Veronika	óriás kosorrú	izabella	1-0
D-né Lukács Veronika	angol tarka	fekete	0-1
Konyári Andrea	mini kosorrú	sárga sziámi	1-0
Konyári Andrea	mini kosorrú	kék sziámi	0-1
Nádasdi Tibor	kaliforniai	fehér fekete	0-1
Nádasdi Tibor	kaliforniai	fehér fekete	1-0
Nógrádi Ferenc	bécsi	szürke	0-1
Sárvári Attila	színes törpe	hotot	1-0
Sárvári Attiláné	törpe rex	orosz fekete	1-0
Szeydl Rita	színes törpe	havanna	1-0
Tóth Linda	törpe rex	barna nyest	0-1

Minden résztvevőnek és tenyésztőtársunknak gratulálunk!

A rendezőség nevében:

Vígh Attila

Baromfi- és Víziszárnyastenyésztő Szakosztály elnök

ESEMÉNYNAPTÁR

2023. március 12.

MGKSZ Kisállatvásár Monoron

Hely: Monor, MGKSZ Vásártér

Tájékoztatás: www.mgksz.hu, mgksz.info@gmail.com

MGKSZ iroda

HIRDETÉS

Többszörösen győztes recesszív vörös és ún. hagyományos színű **texán** költőpárok eladók. Tóth István Dömsöd, Tassi út 29. (Pest megye) Tel.: 06 30 200 5207

ELHUNYT SÁGI JÁNOS 1937-2022

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett tenyésztőtársunk Sági János szövetségünk Örökös Tiszteletbeli Tagja életének 86. életévében elhunyt. 2022. december 16-án, szűk családi körben került sor búcsúztatására.

ELHUNYT BURIÁN JÓZSEF 1945-2023

Drága Édesapánk
BURIÁN JÓZSEF
búcsúztatóját

2023. március 8-án, 9:45 perckor tartjuk
a Pesterzsébeti Temető I. ravatalozójában.
(1237, Budapest, Temető sor 10.)

*Hőfőbér galamb szeretnék lenni,
Egy szép pillanatban hozzád repülni.
Némán elkísérni felbőgön át,
De a Mennyország kapuját nem léphetem át.
Szeretném szemed cínkos mosolyát még egyszer látni,
És elmondani, mennyire tudsz hiányozni.*

A gyászoló család
Burián Brigitta
+36 70 453 5604

BURIÁN JÓZSEF
1945 - 2023

MGKSZ Kisállatvásár

Monor, 2023.

GPS: 47.32068325724381, 19.46111950549263

- március 12.
- április 9.
- május 14.
- augusztus 13.
- szeptember 10.
- október 8.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Kapunyitás vasárnap 0 órakor
Élelmiszer, takarmány és felszerelés kereskedő
partnereink szombat 20 órától
foglalhatják el területüket

Kutya, macska és görény árusítása tilos!

Magyar Galamb- és Kisállattenyésztők
Országos Szövetsége
további információ: www.mgksz.hu

